

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010410
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému L. X., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., L. XXX/XX, prechodne bytom A. pod V., L. XXX, okres X., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 03. marca 2020 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2019 pod sp. zn. 2T/74/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného L. X. z a m i e t a,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2019 pod sp. zn. 2T/74/2019 bol obžalovaný L. X., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcich požiadavkách na odstúpenie prevádzky V. - baru v E. pod V. na ulici H. F. XXX od P. V. a jeho bývalej manželky K. V., prišiel dňa 27.06.2018 v čase okolo 19.00 hod. do predmetného pohostinstva, kde opätovne naliehal na poškodenú K. V., aby mu s exmanželom odovzdali pohostinstvo, čo menovaná odmietla, následne sa obžalovaný na chvíľu vzdialil od poškodenej a keď sa asi po 15 minútach vrátil telefonoval, pričom do telefónu pred poškodenou povedal „pokračujte v práci“ a po ukončení hovoru povedal poškodenej, že ak sa nedohodnú, tak príde o to, na čom bola minulú nedeľu v A. pod V., z čoho táto nadobudla strach o svoje kone, ktoré chová v oplotku v časti Q. v E. pod V., z dôvodu, že v nedeľu dňa 24.06.2018 bola spoločne s exmanželom a dcérou na týchto koňoch na prechádzke v obci A. pod V., kde stretli obžalovaného, pričom po odchode obžalovaného odišla tieto skontrolovať, kde zistila, že je poškodený uzatvárací mechanizmus predmetného oplotku, ako aj samotný oplotok po dĺžke cca 3 metre.

Za tento trestný čin bol obžalovaný L. X. odsúdený podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona za použitia §§ 38 odsek 5, 39 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie iba obžalovaný, a to proti výrokom o vine a treste, ktoré však do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 252 odsek 2 Tr. poriadku) v neprítomnosti obžalovaného L. X., prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Poškodená K. V. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedla, že trvá na všetkom, čo k veci doposiaľ uviedla pred súdom.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku pričom zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného. Obžalovaný aj napriek tomu, že poprel spáchanie žalovaného skutku, na svoju obhajobu nič podstatné neuviedol, keď ani nepoprel svoju prítomnosť v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste, je usvedčovaný z jeho spáchania nielen svedeckou výpoveďou poškodenej K. V., ale podporne tiež ďalšími svedeckými výpoveďami S. F. C., M. F., V. F., J. V., N. F. a M. I. a taktiež všetkými relevantnými vykonanými listinnými dôkazmi, o ktorých vierohodnosti nie sú žiadne podstatné pochybnosti. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení prvostupňového súdu a v plnej miere sa stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to vyjadril prvostupňový súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, pričom odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného aj tu súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď jeho konanie po právnej stránke správne posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný svojim konaním kumulatívne naplnil všetky štyri formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu zločinu. Obžalovaný z hľadiska veku spĺňala podmienky trestnej zodpovednosti jednoznačne ako dospelý páchatel' trestného činu a v konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný bola v inkriminovanom čase nepríčetným či konal v stave zmenšenej príčetnosti. Naplnený bol aj objekt útoku tohto prečinu - ochrana slobody rozhodovania inej osoby a splnená bola aj jeho subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel (dolus directus) obžalovaného. Z obsahu žalovaného skutku tak, ako je popísaný v skutkovej časti napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva aj naplnenie objektívnej stránky predmetného zločinu.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Prvostupňový súd nepochybil, keď dospel k záveru o neexistencii poľahčujúcich (§ 36 Tr. zákona) ale ani priťažujúcich (§ 37 Tr. zákona) a správne pritom použil aj ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona, hoci to týmto zákonným ustanovením nevyjadril vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa správne tiež aplikoval ustanovenie § 38 odsek 5 Tr. zákona, keďže obžalovaný preukázateľne spáchal opätovne zločin potom, čo bol v inej jeho trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/143/2017 právoplatne odsúdený rovnako pre zločin - zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona. Súd prvého stupňa mal preto pri správnom použití všetkých uvedených ustanovení Tr. zákona potom ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej zákonnej sadzbe od štyroch do šiestich rokov. Pokiaľ prvostupňový súd u obžalovaného dospel k záveru, že v posudzovanom prípade existujú významné skutočnosti, ktoré poukazujú na mimoriadne okolnosti prípadu a súčasne aj vo vzťahu k osobe obžalovaného, odôvodňujúce aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona pod dolnú hranicu upravenej zákonnej sadzby štyroch rokov, odvolací súd také okolnosti pre použitie tohto moderačného oprávnenia súdu vzhliadol len pokiaľ ide o okolnosti celého

prípade, keď konanie obžalovaného reálne nevedlo k spôsobeniu ťažkého následku, resp. ťažkej ujmy u poškodenej. Z ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona nevyplýva, že jeho aplikácia je možná iba pri kumulatívnom naplnení mimoriadnych okolností prípadu spolu s mimoriadnymi okolnosťami vo vzťahu k osobe páchatela. Za takúto okolnosť ale nie je možné považovať samo o sebe iba hrozbu reálneho nariadenia výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci obžalovaného na základe toho, že v určenej skúšobnej dobe spáchal ďalší trestný čin. Vzhľadom na uvedené ale súd prvého stupňa aj napriek tomu nekonal v rozpore s Trestným zákonom, keď obžalovanému pri ukladaní trestu odňatia slobody vymeral trest na 2 (dva) roky a (6 šesť) mesiacov, čo je pod dolnou hranicou upravenej zákonnej sadzby a v súlade so zákonným limitom § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona. Správne a v súlade s ustanovením § 49 odsek 2 Tr. zákona potom obžalovanému uložil tento trest ako nepodmienečný, pretože obžalovaný v posudzovanom prípade spáchal opätovný zločin v určenej skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia za inú, už uvedenú trestnú činnosť, čo pri správnom postupe mal ale prvostupňový súd zvýrazniť vo výrokovej časti uvedeným zákonným ustanovením § 49 odsek 2 Tr. zákona. Odvolacím súdom vytýkané (formálne) nedostatky pri ukladaní trestu (opomenutie uvedenia zákonných ustanovení §§ 38 odsek 2 a 49 odsek 2 Tr. zákona) však nemali zásadný vplyv na to, aby bolo tieto v odvolacom konaní nevyhnutné naprávať, pretože ich aplikácia prvostupňovým súdom je zrejmá z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa postupoval tiež zákonne, keď obžalovaného, ktorý doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody vôbec nebol, podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo nevyhnutné obžalovaného podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona mimoriadne zaradiť do prísnejšieho ústavu na výkon trestu. Trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému súd prvého stupňa uložil spolu s jeho zaradením na jeho výkon je aj podľa odvolacieho súdu plne konformným s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a teda je dostatočným pre zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dostatočný k dosiahnutiu individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a takýto trest dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené i skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny, presvedčivý, nevykazujúci prvky arbitrárnosti a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie obžalovaného je tak nedôvodné, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.